

започне да зре, тръбва да го оставите да се развива свободно и до край. Откъснете ли го преждевременно, вие спирате неговото бъдеще развитие. Като знаете това, казвамъ: Не късайте преждевременно плодоветъ на своитъ идеи. Не оставяйте плодоветъ на своитъ мисли и чувства да презръятъ. Ако презръятъ, тъ окапватъ и изгниватъ. Следъ това тръбва да чакате още много време, докато посъвете отново семената и получите плодъ. Тъй щото, ако искате да познаете човѣка, опитайте него-вигътъ плодове, т. е. неговигъ мисли, чувства и постѣжки. Докато не сте опитали плодоветъ му, не се произнасяйте. Ако е безплоденъ, ще останете гладни. Той ще ви разказва за свое-то минало величие, за своитъ дѣди и прадѣди, но това не ви ползува. Вие ще се уморите да го слушате и ще се върнете у дома си гла-денъ. Човѣкъ представя дърво, което ражда. Ако не ражда, казваме, че е станала нѣка-ква катастрофа, нѣкакво израждане. Мисли, чувства и постѣжки, които не раждатъ, сѫ осаждени на смърть. Сами по себе си тъ ще престанатъ да сѫществуватъ. — Защо? — Нѣ-матъ плодъ.

Като изучавате човѣка, виждате, че глав-ниятъ разсадникъ на семена е неговиятъ мозъкъ. Мускулитъ, кожата на тѣлото предста-вятъ външната част на плода, която лесно се разлага и гние. Отъ семената, които изли-затъ отъ мозъка, зависи благосъстоянието на цѣлия организъмъ. Мозъкътъ може да изпра-